Liturgie

Hervormde Gemeente
Nieuwerkerk aan den IJssel

Liturgie voor de eredienst op zondag 8 november 2026 om 09:30 in de Oude Kerk.
Voorganger: *ds. G.J. Anker*

Zingen: Psalm 90 (Oude Berijming)
9 Laat Uw ge*na ons met haar troost ver*rijken,
En *laat Uw* werk aan *Uwe knech*ten *blij*ken,
Uw *heerlijk*heid niet *van hun kindren* wijken
Uw *liefd', Uw* macht be*hoed' ons voor be*zwijken.
Sterk onze *hand, en zegen* onze vlijt
Bekroon ons *werk, en nu, en* t' allen tijd'.

Stil gebed
Votum en Groet

Zingen: Psalm 105 (Oude Berijming)
3 Vraagt *naar den* HEER en *Zijne* sterkte,
Naar *Hem, die* al uw *heil be*werkte.
Zoekt *dagelijks* Zijn aan*ge*zicht,
Ge*denkt aan 't geen* Hij heeft *ver*richt,
Aan *Zijn doorluchte* wonderdaan
En *wilt Zijn straffen* gadeslaan.

5 God *zal Zijn* waarheid *nimmer* krenken,
Maar *eeuwig* Zijn ver*bond ge*denken.
Zijn *woord wordt al*toos trouw *vol*bracht,
Tot *in het dui*zendste *ge*slacht.
't Ver*bond met Abra*ham, Zijn vrind,
Be*vestigt Hij van* kind tot kind.

Lezing van de Wet

Zingen: Psalm 32 (Oude Berijming)
1 Welzalig hij, wiens *zonden zijn ver*ge*ven,*
Die van de straf voor *eeuwig is ont*heven,
Wiens *wanbe*drijf, waar*door hij was be*vlekt,
Voor *'t heilig* oog des *HEEREN* is bedekt.
Wel*zalig* is de *mens, wien 't mag ge*beuren,
Dat *God naar* recht hem *niet wil schuldig* keuren,
En *die in 't* vroom en *ongeveinsd ge*moed
Geen *snood be*drog maar *blank' op*rechtheid voedt.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: Genesis 15 vers 1 - 6 Belofte aan Abram

[1] Na deze dingen kwam het woord van de HEERE tot Abram in een visioen: Wees niet bevreesd, Abram, Ik ben voor u een schild, uw loon zeer groot.
[2] Toen zei Abram: Heere HEERE, wat zult U mij *dan* geven, aangezien ik kinderloos heenga en de bezitter van mijn huis deze Eliëzer uit Damascus zal zijn?
[3] Verder zei Abram: Zie, mij hebt U geen nageslacht gegeven, en zie, iemand die in mijn huis geboren is, zal mijn erfgenaam zijn.
[4] Maar zie, het woord van de HEERE *kwam* tot hem: Deze *man* zal uw erfgenaam niet zijn, maar *iemand* die uit uw *eigen* lichaam voortkomt, die zal uw erfgenaam zijn.
[5] Toen leidde Hij hem naar buiten en zei: Kijk toch naar de hemel en tel de sterren, als u ze kunt tellen. En Hij zei tegen hem: Zo *talrijk* zal uw nageslacht zijn.
[6] En hij geloofde in de HEERE, en Die rekende hem dat *tot* gerechtigheid.

Schriftlezing: Galaten 3 vers 1 - 18 Niemand gerechtvaardigd door de wet

[1] O dwaze Galaten, wie heeft u betoverd om de waarheid niet te gehoorzamen; *u* voor wie Jezus Christus eerder voor ogen is geschilderd *alsof Hij* onder u gekruisigd was?
[2] Dit alleen wil ik van u vernemen: Hebt u de Geest ontvangen uit de werken van de wet, of uit de prediking van het geloof?
[3] Bent u zo dwaas? U die met de Geest begonnen bent, gaat u nu eindigen met het vlees?
[4] Hebt u tevergeefs zoveel geleden? Als het toch eens tevergeefs was!
[5] Hij dan Die u de Geest verleent en krachten onder u werkt, *doet Hij dat* uit de werken van de wet, of uit de prediking van het geloof?
[6] Zoals Abraham God geloofde en het hem tot gerechtigheid werd gerekend.
[7] Begrijp dan toch dat zij die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn.
[8] En de Schrift, die voorzag dat God uit het geloof de heidenen zou rechtvaardigen, verkondigde eertijds aan Abraham het Evangelie: In u zullen al de volken gezegend worden.
[9] Daarom worden zij die uit het geloof zijn, gezegend samen met de gelovige Abraham.
[10] Want allen die uit de werken van de wet zijn, zijn onder de vloek. Er staat immers geschreven: Vervloekt is ieder die niet blijft bij alles wat geschreven staat in het boek van de wet, om dat te doen.
[11] En dat door de wet niemand gerechtvaardigd wordt voor God, is duidelijk, want de rechtvaardige zal uit het geloof leven.
[12] Maar *voor* de wet is *het* niet: uit geloof, maar: De mens die deze dingen doet, zal daardoor leven.

De zegen van Abraham door het geloof in Christus

[13] Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een hout hangt,
[14] opdat de zegen van Abraham in Christus Jezus tot de heidenen zou komen, *en* opdat wij de belofte van de Geest zouden ontvangen door het geloof.
[15] Broeders, ik spreek op menselijke wijze: Zelfs een verbond van mensen dat rechtsgeldig is geworden, stelt niemand terzijde of voegt daar *iets* aan toe.
[16] Welnu, zo zijn de beloften aan Abraham en aan zijn nageslacht gedaan. Hij zegt niet: En aan de nageslachten, alsof *er sprake zou zijn* van velen; maar van één: En aan uw Nageslacht; dat is Christus.

[17] Dit nu zeg ik: Het verbond, dat eertijds door God rechtsgeldig was gemaakt met het oog op Christus, wordt door de wet, die na vierhonderddertig jaar gekomen is, niet krachteloos gemaakt om de belofte teniet te doen.
[18] Want als de erfenis uit de wet is, is zij niet meer uit de belofte; maar aan Abraham heeft God *die* door de belofte genadig geschonken.

Zingen: Psalm 40 (Weerklank)

3 Het *is geen* offer*vuur* wat U *be*haagt,
Gij *wilt, Heer, dat ik* naar U hoor
en *zelf ontsluit Gij* mij het oor:
Gij hebt al*leen gehoorzaam*heid gevraagd.
Mijn *God, ik draag uw* wetten,
om *op uw wil te* letten,
ge*durig bij mij* om.
Het *boek schrijft* over mij.
Gij *hoorde* hoe ik zei:
'O *Here, zie, ik* kom!'

7 Laat *wie uw* heil be*min*nen hier *en* nu
in *U verheugd zijn*, U ter eer
uit*roepen: groot is* onze HEER!
Laat wie U *zoeken jube*len in U!
Al *leef ik in el*lende,
de *Here zal het* wenden,
de *Heer ziet naar mij* om.
Gij *die mijn* helper zijt,
mijn *God die* mij bevrijdt,
o *toef niet langer*, kom!

Prediking

Zingen: Weerklank 389 (Liederen over belijden)

1 Goede werken dragen nimmer
bij tot onze zaligheid.
Zelfs de beste zijn nog immer
met Gods heilge wet in strijd.
Ook het loon dat God wil geven
in dit leven en hierna
is verdiend niet, maar gena.
Toch doet dit niet zorgloos leven:
waar geloof brengt toegewijd
vruchten voort van dankbaarheid.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 56 (Oude Berijming)

5 Ik *roem in* God *ik* prijs *'t on*feilbaar woord
Ik *heb het* zelf uit *Zijnen* mond gehoord.
'k Ver*trouw op* God, door *gene vrees ge*stoord
Wat *stervling zou mij* schenden?
Ik *heb be*loofd, wan*neer g*' *in mijn el*lenden
Mij *bijstand* boodt, en *'t onheil af zoudt* wenden
Tot *U, o* God, mijn *lofzang op te* zenden,
Door *ijver aange*spoord.

6 Gij *hebt mijn* ziel *be*vei*ligd* voor den dood
Gij *richt mijn* voet, dat *hij zich* nimmer stoot
Gij *zijt voor* mij een *schild in allen* nood
Gij *hebt mijn smart ver*dreven.
Uw *dierbre* gunst is *m*' *altoos bijge*bleven.
'k Zal, *voor Gods* oog, naar *Zijn bevelen* leven.
Zo *word*' *door* mij Zijn *Naam altoos ver*heven
Zo *word*' *Zijn lof ver*groot.

Zegen